

LAMENTLIWIE (4) *av*

a oraz oba e jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

W sposób wyrażający skargę, ból; płacziwie, z narzekaniem (4) : Ale Bog (tác rzekł [Sachmat Solman] láméntliwie ręce wzgorę podniozwfzy) [...] mnie y Krolá/ [...] w tey ípráwie kiedy rozładzi StryjKron 692; GosłCast 56.

Szeregi: »láméntliwie i płacziwie« (1): Ípráwiedliwa li teź to dla Grammátyki tak bárzo kogo nienawidzić? y przeciw nam nie tylko píśác/ tác nie Chriftyánłkie/ [...] ále teź y na kazániach íwych láméntliwie y płáčłiwie przeciw nam/ wśzytkich pobudzić? CzechEp 93.

»smętnie a láméntliwie« (1): Co [hańbę niepłodności] czuyąc Anná ímętnye záwífie a láméntliwye żyłá GliczKsiąź C3.

Synonim: płacziwie.

KN